

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
aşk yarasını
Karı-koca kavgasını
şışak keser
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

150
KURUŞ
PAZAR
GÜNLERİ
ÇIKAR
SAYI-143

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

BAK DA
ALPASLANLIK
ÖĞREN!!!

POLİTİKACI ALPASLAN

FUTBOLCU ALPASLAN

ÇİÇEĞİ BURNUNDA KARİKATÜRCÜLER

ADNAN İMİRZE (Uşak)

Buluşlarınız iyi fakat çizginiz daha çok acemi Adnan kardeş... Durmadan ifade, hareket, tip... Kıscası çizgi çalışması yapmalısınız.

OKTAY APAYDIN (Denizli)

Sizin esprilerinizin birbirinden güzel... Hele "Futbolcuya kırmızı kart gösteren top" ve "İssiz adayı ikiye bölüp birleşmiş milletlere mektup yazan adam" karikatürlerine bayıldım. Ama çizgilerinize de ben kırmızı kart gösteriyorum. Oktay kardeşim... Hiç özen göstermeden, tiplerin ağızını burnunu birbirine karıştırıp çizmişsiniz. Üstelik bu köşede dört aydır çini mürekkep kullanın diye yırttığım halde mavi mürekkeple çizmişsiniz. Şimdi oturup o iki karikatürü önce kurşun kalemle sile, boza, çok özenle ve çini mürekkeple çizip yeniden gönderin.

KEMAL AKKOÇ (Bursa)

Biraz çalakalem çiziyorsunuz. Daha yavaş ve dikkatli çizin. İkinci kez gönderdiğiniz karikatürlerin boyu ve çizgisi daha iyi. Bir karikatürünüzü düzeltip yayınlıyorum. Fakat esprileriniz çoğu daha önce çok yapıldı. Sizden ellenip dillenmemiş konularda karikatürler beklerim.

HALİL ÇOŞKUN (Ankara)

Esprileriniz daha çok firenk adetleri üstüne kurulu. Örneğin bizde düello ederken silindir şapka giyip sırt sırta durmazlar. Deseninizi de daha geliştirin. İnsanları önden çizmeye de alışın.

SALİH ÇAYOĞLU (Kütahya)

Karikatüre oldukça yeteneğiniz var. Çizerken ceket ve pantolon kumaşlarında aşırı kırışıklıklar yapmayın. Tipleriniz daha yerli olmalı. Çini mürekkebinin dağıtmayın bir kağıda çizin. Tazelerini beklerim.

BEKİR DEMİR (Kumkapı)

Sizi de İstanbul'da oturan diğer arkadaşlarımız gibi pazartesi günleri saat 17'de yayınevinde beklerim.

ŞENER BERKSOY (Ankara)

Güzel güzel espriler bulup kötü çiziyorsunuz. Bol bol çizgi çalışın. Daha büyük kağıtlara çizin. Yontulmamış kalem karikatürünü özenle çizip tekrar gönderin.

KÖKSAL BİLİCİ (Ankara)

Çok çok çizgi, desen, resim çalışmanız gerekli... İnsan suratlarını da daha sevimli çizmeye çalışın.

ÜMIT YAŞAR BİNGÖL (Yozgat)

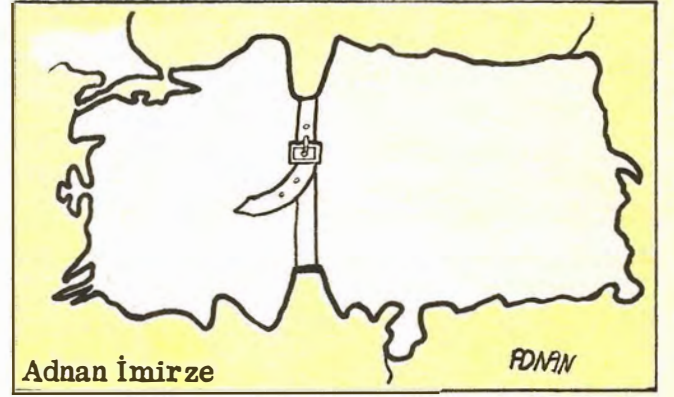
Gönderdiğiniz karikatür daha önce Gırgır'da yayınlanmıştı Ümit Kardeş.

OĞUZ ARAL

Oğuz Peker

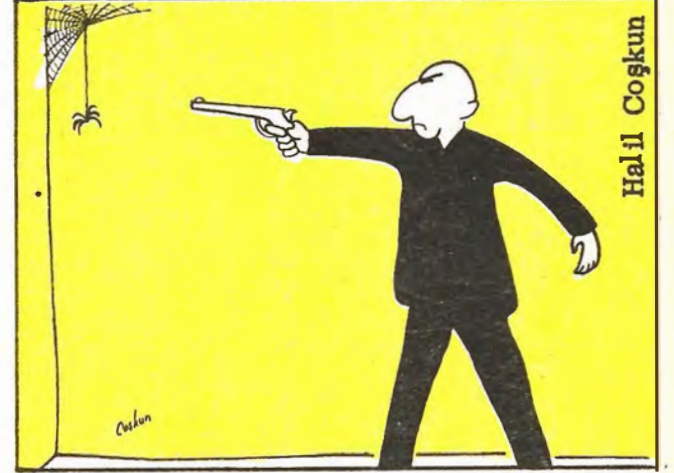

Erkek-Benim için mühim olan, malum, beyazlıktır.

Adnan İmirze

YAZISIZ

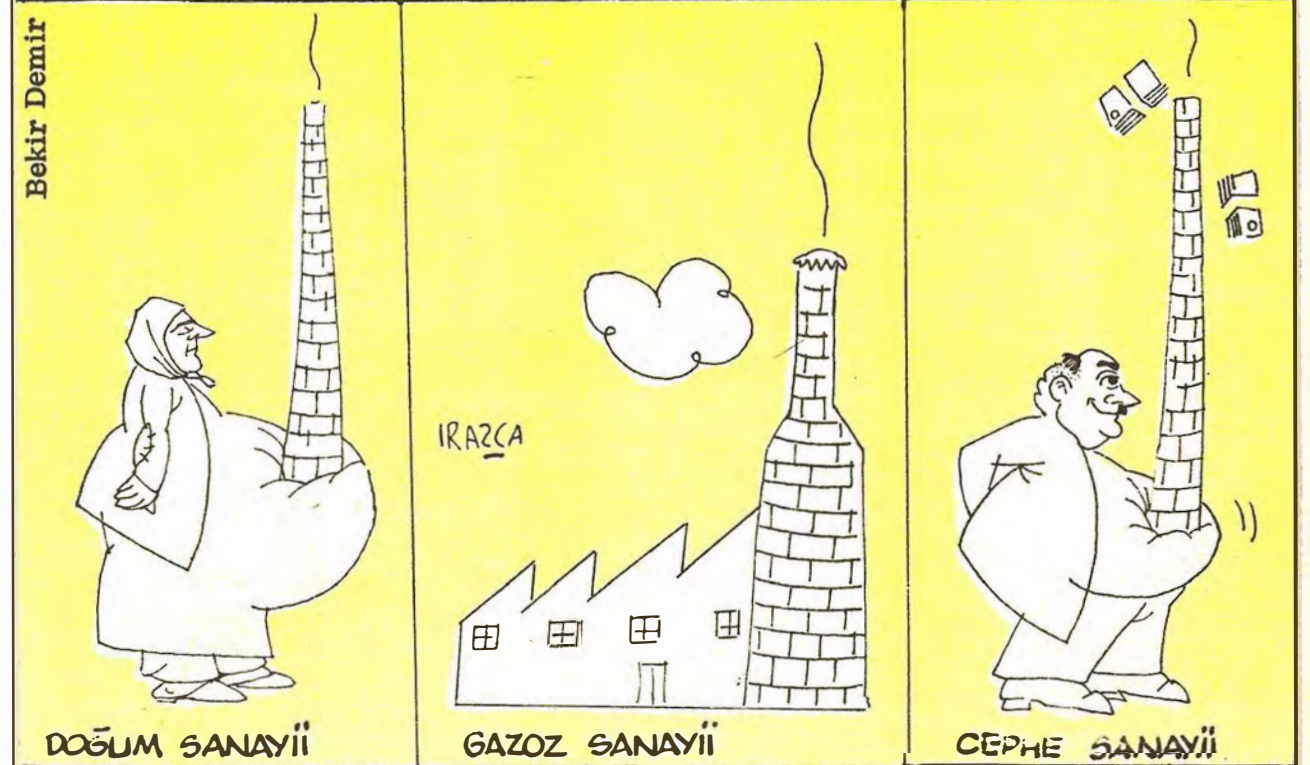

Halil Coşkun

YAZISIZ

-Şimdi sol yap... sol yap... Tamam doğru gel yatak önünde kocağım...

Türkiye'de sanayi devrimi.

Gülen düşünce dergisi

CAĞDAŞ Mizah

1 MAYIS'TA ÇIKTI.....

YIL:3
SAYI:143
4 MAYIS 1975

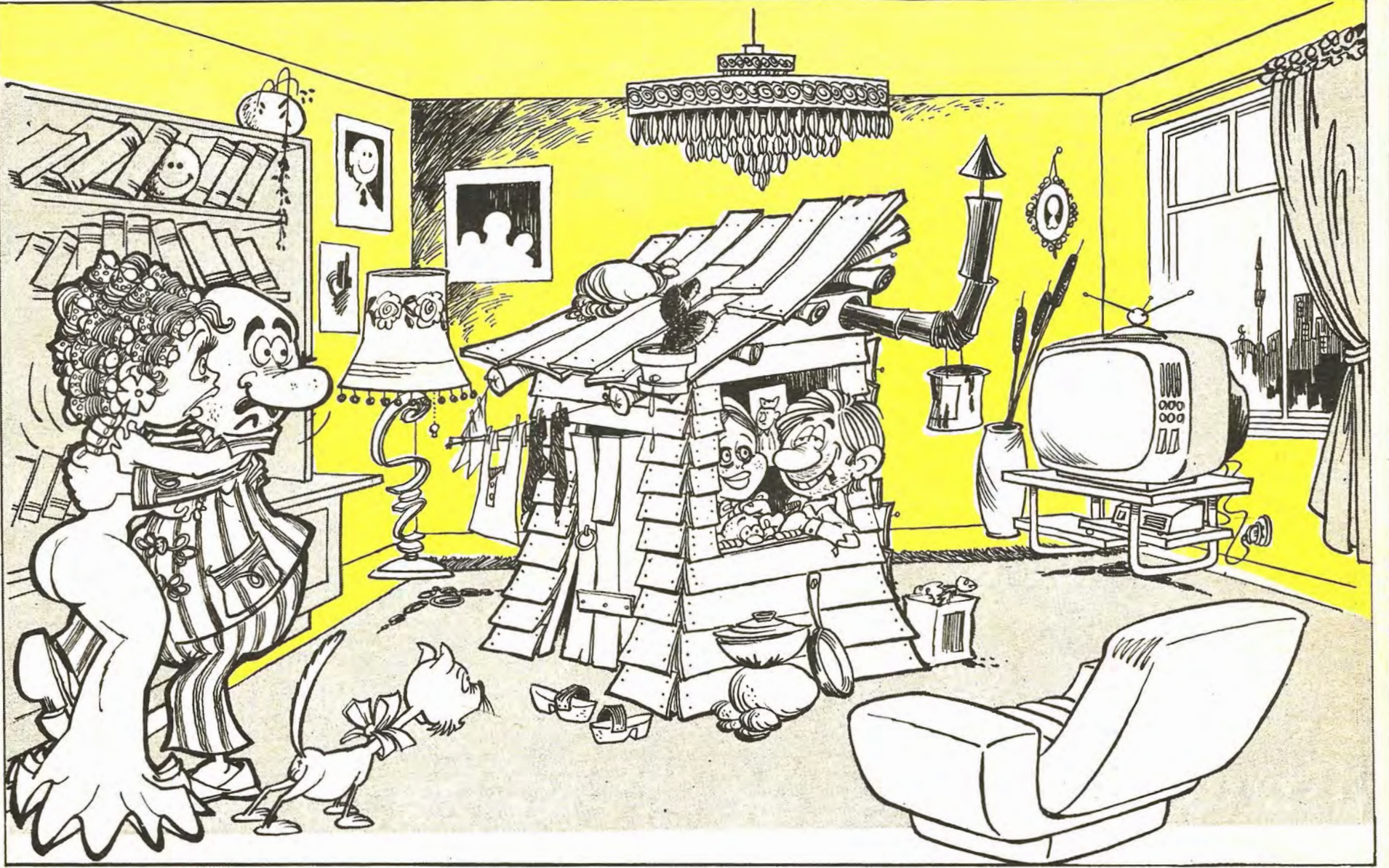
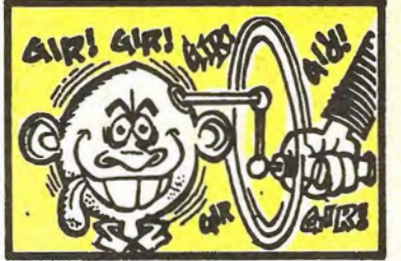
Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi: HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: HASAN GÜLCAN, Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Basıldığı Yer: Veb Ofset Matbaası-Alayköşkü Caddesi, Çağaloğlu-İstanbul

Telefon:
27 37 61
27 83 20

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır..
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

OKUMAM YAZMAM YOK AMA GIRGIR OKUYORUM

RÜSTEM GECEKONDU YAPACAK FERAH BİR YER BULDU

Gecekondu su yüz yirmi iki defa yıkı -
lan Feleksiz Rüstem, en nihayetinde Pey -
nirzade Rahvan Beyin 90 metre karelik sa -
lon salomanjesine bir gecede kondu su -
nu kurmuştur.

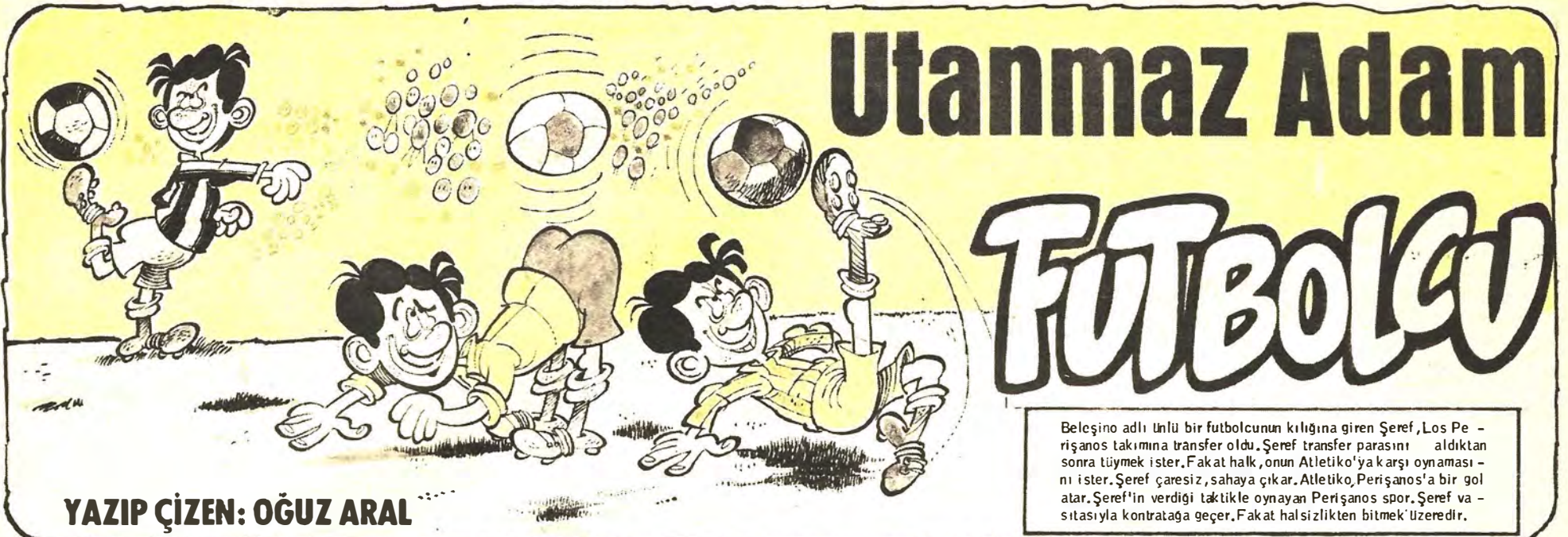
Sabahleyin apışıp kalan Rahvan Beye ,
Rüstem:

-Abi, buraya polis giremez diye halını -
zın üstüne fakirhaneyi misafir getirdim .
Zaten salon pek fazla. Sizi de asla rahat -
sız etmeyiz. Televizyondaki programı be -
ğenmediğiniz zaman, bizi seyredersiniz, is -
tersen şu halının üstünü bize icaraya ver, su
taşıyarak borcumu öderim diye pazarlı -
ğa girişmiştir.

Rahvan Bey, polise telefon etmek iste -
mişse de mukaddes eşi Rahvaniye Hanım.

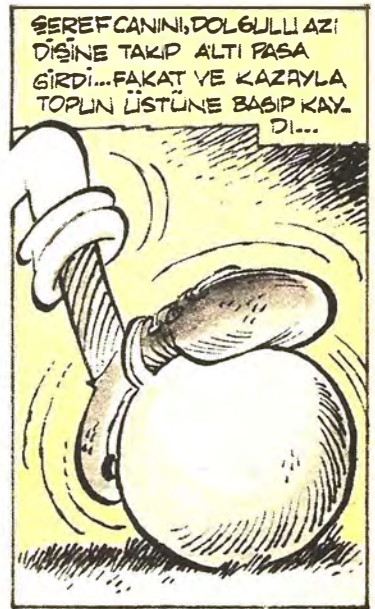
-Yapma canıkom, fevkalade bir dekor ,
şahane bir sürpriz. Bir kokteyl verip, da -
vetlilerimize gösterdikten sonra atarız de -
miştir.

YAZIP ÇİZEN: OĞUZ ARAL

Beleşino adlı ünlü bir futbolcunun kılığına giren Şeref, Los Perişanos takımına transfer oldu. Şeref transfer parasını aldıktan sonra tüymek ister. Fakat halk, onun Atletico'ya karşı oynamasını ister. Şeref çaresiz, sahaya çıkar. Atletico, Perişanos'a bir gol atar. Şeref'in verdiği taktikle oynayan Perişanos spor. Şeref vasıtasıyla kontratağa geçer. Fakat halsizlikten bitmek üzeredir.

ÖĞRENCİLER GİRGİRLARINIZI ŞU ADRESİNE POSTALAYIN
GİRGİR DERGİSİ
ALAYKÖŞKÜ CAD.
ÇAĞALOĞLU-İST
(Okulunuza belirtin)

EKSİK DEĞİL

Sınıfımızda büyük bir gürültü - nün hüküm sürdüğü bir pazartesi sabahı saat 08'siraları idi.

Tam bu sırada sınıfa Beymen İhsan (Hep beymenden giyindiğini iddia eder) girdi. Onun girmesiyle bir kahkaha tufanı koptu. Çünkü peşinden içeri bir sokak köpeği girmişti.

Ben de arkasından

- Görüyorsunuz ya arkadaşlar okulumuzun iti bile noksan değil, dedim.

Bu hitabetten Mehmet hocanın gür sesi ile uyandım. İşte bundan sonra bendeniz mabadıma kuvvetli bir tekme yemekle, o it oğlu it ise piş pişlemelerle okulu terketmeyle kaldı. Çünkü ona yiğitlik sökmedi.

Ah o it yok mu ah.

BURSA ERKEK LİSESİNDEN

5-D SINIFI

sevgili öğretmenim

ANKARA KURTULUŞ LİSESİ EDEBİYAT ÖĞRETMENİ METE ŞEKERER

KÖTÜ HUYLARI: Ekmeğini taştan çıkarır. Nedense fırından satın almayı sevmez.

SEVDİKLERİ: İnek Nuri- Hafız Cumhur-Kuru ve pilav.

MÜZİK KONUSUNDA DÜŞÜNCELERİ: "Müzik ruhun gıdasıdır. Beethoven, Mozart, Orhan Gencebay gibi üç dahi, müziği insanlığa maletmiş, herkese sevdirmiştir."

SEVDİĞİ ŞARKILAR: Bak yeşil yeşil (İnek Nuri'ye bakarak söyledi) -Saymadım kaç yıl oldu ben emekli olalı-At kadehi elinden sınıfta rakı içilir mi?

BEĞENDİĞİ FUTBOLCU: Lefter.. "Ama bu çocuğu Milli Takıma niye almıyorlar, anlamıyorum?" dedi. Lefter'in futbolu çoktan bıraktığını izah ettik.

TARİH HAKKINDA DÜŞÜNCELERİ: "Ben hep tarihi şaşırıyorum" dedi. Günün tarihini gösteren bir saat alacağını ifade etti. HAKEM OLMAK İSTER Mİ?: Portakal mevsiminde hakem olmak ister.

HİKMET BAYKAL

EŞŞEK CENNETİ

Kimya hocamız dersin en sıkıntılı anında Kimyadan bazı önemli bileşikler yazdırıyordu. 12. bileşikte bizi uyandırdı.

-Çocuklar bu bileşiğin adı İngiliz tuzudur. Eğer bundan bir bardak içererseniz ne olur? dedi.

Biz öbür bileşikler gibi bu bileşiği de asit falan zannediyorduk. Onun için hep bir ağızdan "Eşşek Cenneti" ne gideriz"dedik. Fakat hocamız güldü ve :

-Hayır çocuklar Yazar Tosun'un ilhamına gidersiniz, dedi.

Biz bir şey anlayamamıştık. Ama hocamız bunu açıkladı.

-Evet çocuklar bu bileşiğin öbür adı müşhil ilacıdır.

FENER LİSESİNDEN
GAZİ

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

(Geçen haftadan devam)

TV'den seçmeceler

AH AH! NESİL
BOZULDU BEYİM NESİL BO-
ZULDU... ŞİMDİKİ YAŞILAR EN
ATEŞLİ ZAMANLARINI KAHVE
KÖŞELERİNDE NARGİLE İÇİP, TO-
RUNLARINA MASAL ANLATMAKLA
GEÇİRİYORLAR... YAZIK ÇOK YAZIK.
HADİ ŞİMDİ HEP BERABER
KİNG FLU YAPALIM...

TATLI CADİ

Gayetle kıyak giden havalarn birdenbire boz-
ması üzerine üşütüp nezle olan Sementa bu hafta -
dan itibaren bir dümen çevireceği zaman maamüte -
sellif burnunu oynatamayıp poposunu oynakmaktadır.

SEMENTA

TURAN ERDEMĞİL

FORUM
Yönetmen Turan Erdemgil'in kan ter içinde idare edip, çenesi fazla düşükleri sopayla susturduğu ve her kafadan bir ses çıktığı için kimin ne dediğinin hâlâ anlaşılmadığı bu programda bu hafta "Kuşak arası görüş ve anlayış farkları" tartışılacak. Muhtelif yaş kilo ve boyda ve değişik numara da ayakkabı giyenler arasında yapılacak bu hafta -ki FORUM'un futbol otoritelerince formda olduğu söylenmektedir.

HER BİR ŞEYİN BİR
YAŞI VAR MİRİM.. İNSAN-
OĞLU BU GENÇ YAŞINI
İSPOR YAPIP KİTAP OKU-
YUP HEBA ETMEMELİ...
ŞİMDİKİ GENÇLER BU
DARLI DÜNYANIN KIY-
METİNİ BİLMİYOR-
LAR...

SEMENTA ARTIK
İYİLESTE ŞU HERİF-
TEN KURTULALIM.

DERİN

GELDİM
ANAM
EMRET..

GOK
KİLOTLU
ÇORABI

BİR REKLAM
İşte modern yavrunun çorabı
"GOK.." GOK KAÇMAZ.. Ayı
Hüsamettin'e saldırdığı zaman
bile Necla Kaçar, GOK kaçmaz..
GOK her türlü Hüsamettin' lere
ve her cins ayılara karşı daya-
nıklıdır, esnek ve kaçmaz!
GOK...GOK...GOK...
GOK külotlu çorapları

TEKİN
ARAL
Tekin-

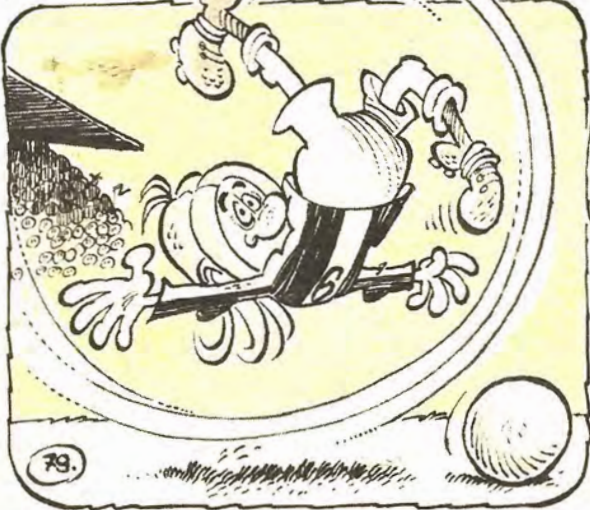
Mustafa Kandıralı ve arkadaşlarının yapacağı fon müziği ile kalça sallayacak olan Sementa neyi çağırırsa çağırırsın, her seferinde karşısına Otobüscü Arif çıkagelmektedir.. Bu duruma fena halde bozulan kocası Derin ise derin derin düşünüp Sementa'nın iyileşmesini beklemektedir.

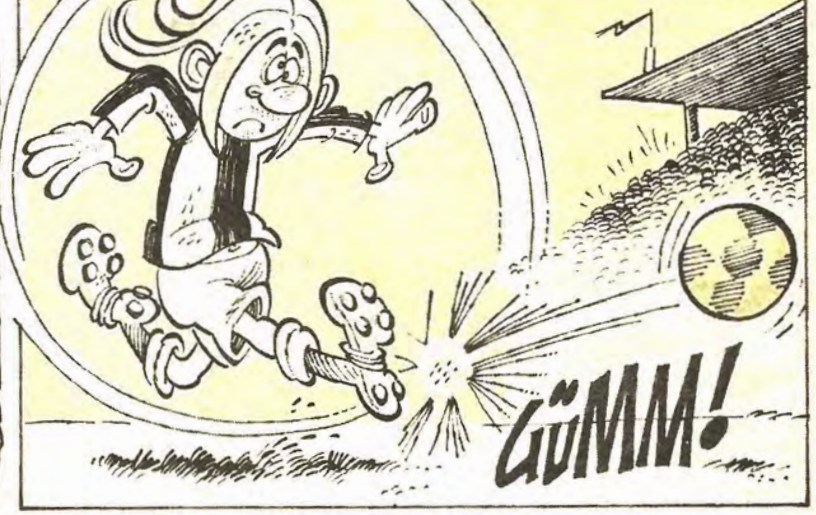
ŞEREF TOPUN ÜSTÜNE YAN BASINCA...

...KAYDI VE HAVADA BİR TAKLA ATIP...

...YERE KONARKEN AYAGI TOPA KÜTTEDENEK ÇARPTI...

GOOOOL! KIRALLAR KIRALI BELESİNO

ÇİĞNE BİZİ BELESİNOO!

FUTBOL SAHALARINDA GÖRÜLMEMİŞ BİR GOL OLDU SEVGİLİ SEYİRCİLER... BELESİNO'KI BEKLE KALECİYE ÇALIMI BASTIKTAN SONRA SEYİRCİLERE AKIL ALMAZ BİR GÖSTERİ YAPTI... HAVADA BİR PERENDE ATIP

TOPA KORKUNÇ BİR VOLE ÇAKTI... YALLA BENDE HALA GÖZLERİME İNANAMIYORUM...

80.

ŞEREF'İN ÇARPTIĞI TOP, FİŞEK GİBİ FIRLAYIP AĞLARA GÖVÜLDÜ

NE VARMIŞ

Tarihçimiz Kart Müller Hasan bize küfür-i hicazkar makamında okuduğu gün ışığı görmemiş şarkı sözlerinden dolayı sınıf hocamız olan edebiyatçı Şakrak Şekibe'ye bu şarkının müstehcenliği hakkında sözlü olarak gayet ciddi maruzatımızı bildiriyorduk.

Şakrak, ne söylesek olağan, ne söylesek olanaklar ve de olasılıklar dahilindedir diye yanıtladı. Boşuna dememişler "Şey, şeyi ısırılmaz (!)" diye.

Bir ara yanımda Ramses Kenan dayanamadı ve...

-Biz alçak eşek miyiz! Biz ve ba ve kolera mikrobi muyuz! diye gayet hatipane bir söyleyişle, bilginvari bir soru yöneltti.

Edebiyatçı yine aynı vurdum duymazlığıyla

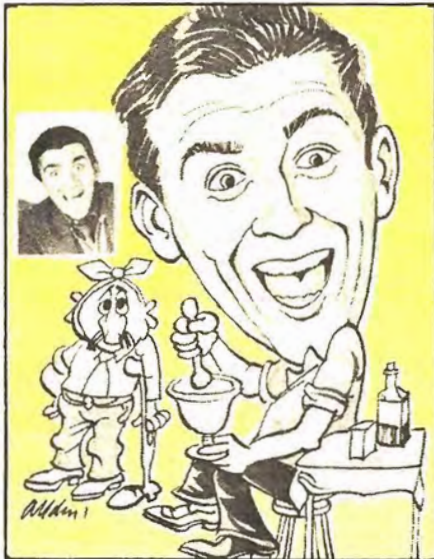
-Ne var ki bu sözlerde diye? soru.

O esnada arka sıralardan Zıpçık-ı ve böğürtülü bir ses yükseldi.

-Birinde hüsnü tahlil, diğerinde tenasüp sanatı vardır!

KIRKLARELİ ATATÜRK LİSESİNDEN MESUT KADAN

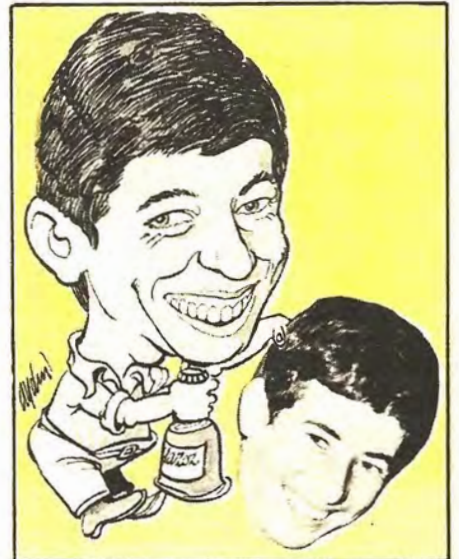
Sınıfın en Gırgırcıları

ELAZIĞ ATATÜRK LİSESİNDEN ECZANE MUZAFFER
EN SEVDİĞİ HOCA: Nasrettin Hoca.
SON GÜNLERDE SEVDİĞİ ŞARKI: Gözlerim vagonları dolaştı üzgün üzgün. Kontrol memuruna yakalandı biletsiz Köfte DÜZGÜN.
SON OKUDUĞU KİTAP: Zagor "Hayaletin Sırrı"
EN SEVDİĞİ DERS: Matematik. (Babası GİRGİR okuyor. Bu yazıyı görecektir. Bundan ötürü bizimki matematik dedi. Aslında derse girdiği filan yok.)

ALANYA LİSESİNDEN PALAMUT ALİ
YEMEĞLE ARASI NASIL?: İyidir. Bilhassa dayak yemekle..
ZAYIFI VAR MI?: Var. Bilhassa bacakları ve kolları çok zayıf. B₁ ve B₂ vitamini almasını salık vermişler.
TUTTUĞU OTOMOBİL MARKASI: "Murat!.. Hem konforlu, hem rahat. İstedğin yere sürükleyebiliyorsun. Kıçına bi tekme kâfi..." diyor.. Bu sözlerle 223 Murat Soylu'yu kastediyor anlaşılan.

MERSİN ORTAOKULUNDAN KELEK CENGİZ
BOYU: 1.70 santim.
KİLOSU: Eczacı Nusret Efendi'nin tartısına göre 48 kilo. Meydanda -ki tartıya göre 67 kilo.
PATATES YER Mİ: "Sana ne.. Yerssem yerim" dedi. Ben bi şi demedim FALA İNANIR MI?: Evet. İnanıyor. Geçenlerde, bir falda "Çok soğuk insanlarla karşılaşacaksınız" diye bi şi okumuş. Gerçekten soğuktan kaskatı kesilmiş. KANSIZ RECAİ ile karşılaşmış. O gün bugün fala inanıyor.

YÜCEL GEÇ

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rante.org>

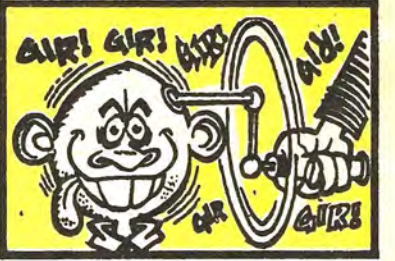
ERTUĞRUL DİM

ALİ ÖNEK

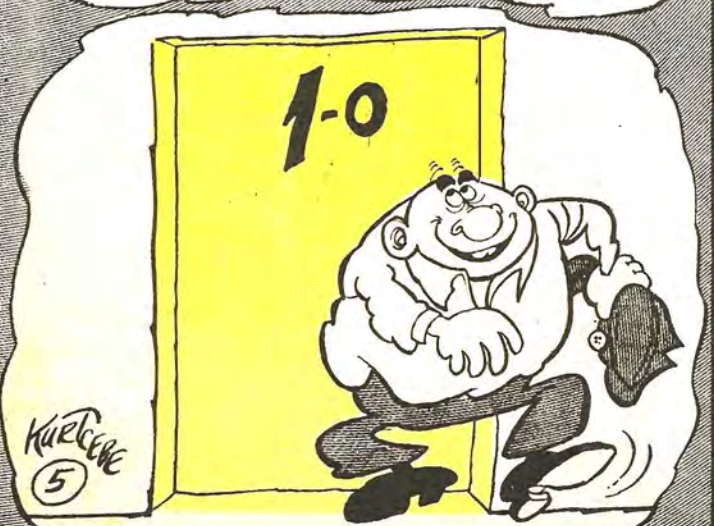
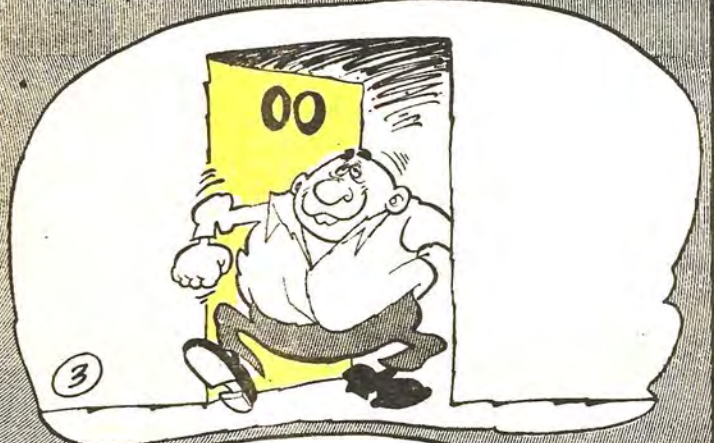
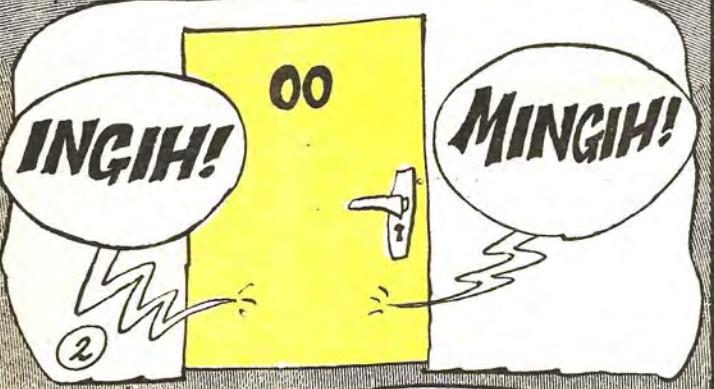
Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı - koca kavgasını,
şıpşak keser.
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIR GİREN EVE GİRMEZ DEVE

PEKLİK RIZA DEPLASMANDA
İKİ PUAN ALDI !!

HASBİ TEMBELER

SEÇME SAÇMALAR

Gel yavrum, bak sana ne ciciler
göstereceğim. CİCİ KIZLAR
Biz çok kapalı yetiştik canım..
KONSERVE
Senin yüzünden her gün lâf işi -
tiyoruz. KULAK
Ustam seslendi uzaktan, giy de -
di tulumları. TULUM PEYNİRİ
Bundan başka bir tek şık kaldı.
O da... KAŞIK
Alışmış kudurmuştan beterdir.
SADRİ ALIŞIK

ÖĞRENCİ GİRGİRLERİ

KİMYA DERSİ

Kimya dersine yeni mezun olmuş genç bir bayan hoca geliyordu. Yeni olduğu için öğrencileri iyi tanımlıyordu.

Yine bir kimya dersinde "Yangın söndürücüleri" konusunu işliyorduk Öğretmenimiz sıra numarasıyla öğrencileri kaldırıyor ve onlara çeşitli sorular soruyordu. Bir arkadaşı kaldırdı ve:

-Yangının önüne nasıl geçeriz, diye sordu.

Tam bu sırada arkataraftan bir ses geldi.

-Yangından daha hızlı koşmak suretiyle onun önüne geçeriz hocam..

ANKARA ABİDİNPAŞA LİSESİNDEN ÜNAL TAŞ

İYON ŞEBEKESİ

Lise birinci sınıftaydık. Dersimiz kimyaydı. Kimya hocamız aynı zamanda müdürümüz Traş Ali (Bu adı ona saç uzun olanları ense traş yaptığı için taktık) Polar ve Apolar bileşiklerini anlatırken iyon şebekesinden de bahsetmişti.

Söze şöyle başladı:

-Çocuklar İyon Şebekesi...

Tam bu sırada arkada sınıfın yıl-lıklarından olan Nokta Sabit ilk defa parmağını kaldırdı. Traş Ali sustu ve Nokta'ya büyük bir heyecanla söz hakkı verdi.

Nokta: kafasını kaşdı.

-Hocam, dedi. İyon şebekesi Amerika'daki Mafia şebekesi ile işbirliği yapıyor mu?

KÜÇÜKÇEKMECE LİSESİNDEN YILMAZ ZELDEM

KAĞITTA NE YAZIYORDU!..

Okulumuzun en tanınmış 4. sınıfında bir matematik dersindeyiz. Hocamız yazılı notlarını okumakla meşguldür. 343-1, 761-2, 984-2, (1,2, üç) üç ihtimalli sonuçlar bitti ve sıra kopyecilere geldi. Hocamız alaylı bir tavırla "Eee, çekirge bir sığrar, ikisiğrar..." dedi. Ardından hemen bütün sınıf koro halinde "Üç sığrar, dört sığrar, beş sığrar" diye devam etti. Tabii ki uzun sürmedi. Hocamızın sert ve mert sesiyle konserin sona erdiğini anladık.

Sessizlik, bir süre sonra sınıfın emeklilerinin oturduğu sağ cenahta sıra halinde devam eden öksürük kriziyle kesildi (Bozuldu). Bu kriz hocamızın dikkatini çekti ve olanca çevikliği ile

Haftanın en gırgır okulu

İZMİR ATATÜRK LİSESİ

en eskilerden Kıl'ın üzerine atıldı. Bir kâğıt elden ele dolaşıyordu. Elindeki küçük kâğıdı aldı ve okudu. Kendisi de "Öhö! Öhö! Öhö!" diye üç kere öksürünce sınıf ta herkes merakla küçük kâğıtta ne yazılı olduğunu merak etmeye

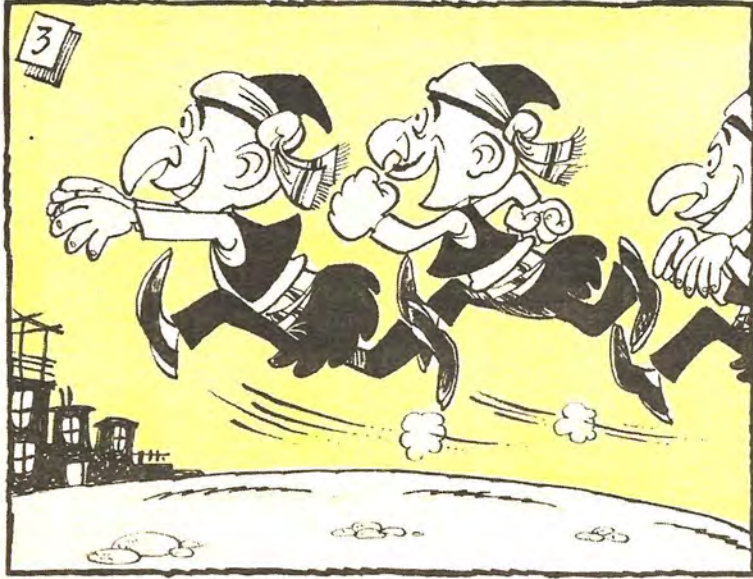
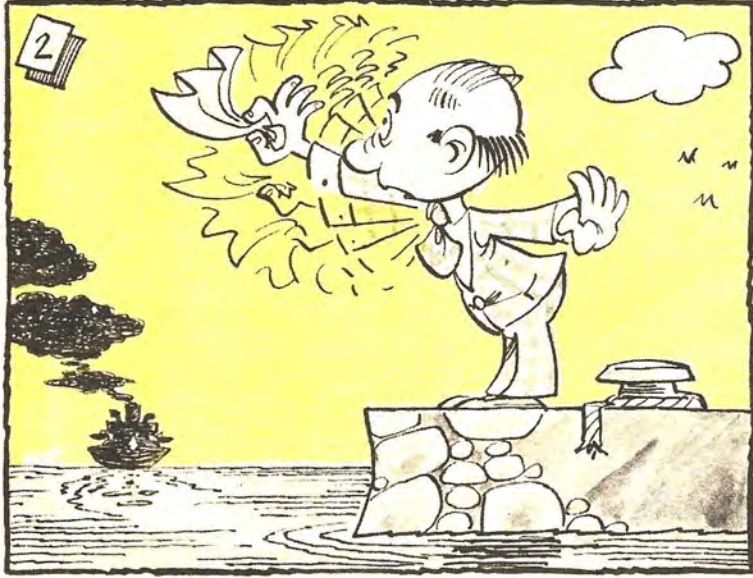
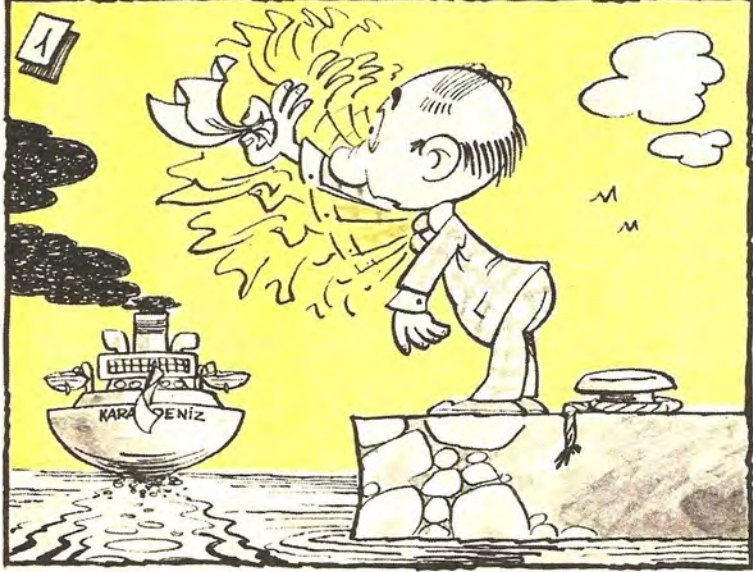
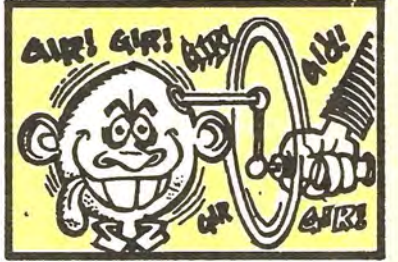
başladı. Biz kâğıtta karabiber filan olduğunu sanıyorduk. Çünkü kâğıdı alan öksürüyordu. Daha sonra ele geçirdiğimiz kâğıtta: "Bu kâğıdı alıp ta okumayanın, okuyup da üç kez öksürmenin..." diye devam eden güneş görmemiş taze iltifatlarla dolu olduğunu esefle gördük.

M.R. BÖBREK

Geçim derdini ,
can sıkıntısını ,
Karı-koca kavgasını ,
şipşak keser .
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

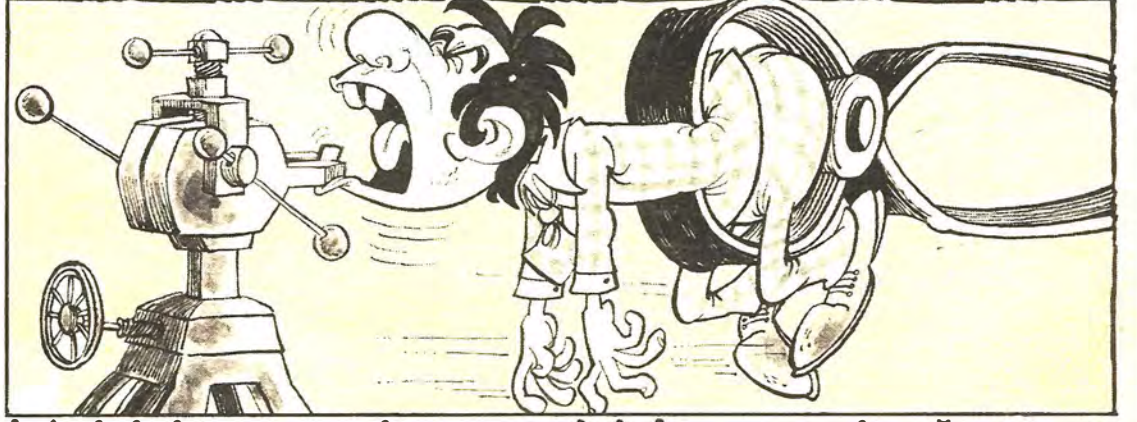
GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

DİŞÇİ RÜŞTÜ AVRUPA'DAN EN SON YENİLİKLERLE DÖNMÜŞTÜR!.....

Artık ağrıyan dişinizle çekmek yok. O teknik eskidi

SİZİ DİŞİNİZDEN ÇEKİYORUZ. DİŞİNİZ ARTIK HİÇ AĞRIMIYOR. SİZ DE DİŞİNİZİ BİRAZ SIKIVERİN.

İDDİA ÜZERİNE BİR OTURUŞTA İKİ BÜYÜK RAKI DEVİREN AVANAK AVNİ KOMAYA GİRDİ

Arkadaşları ile bir oturuşta iki büyük rakı devireceğine dair 5 kaâ - dına bahse giren Avnak Avni, bu id - diayı kazanmış fakat komaya gire - rek hastaneye kaldırılmıştır.

Deve Dilaver ve Tilki Teyfik'in de bulundukları meyhaneye arkadaşları ile birlikte giren Avni onlara fiya - ka yapmak için önce yarım bardak birayı su katmadan yuvarlamıştır.

Arkadaşları ile girdiği iddia üs - tüne biraz sonra "Eh..iki büyük ra - kıyı bir oturuşta devirmenin zamanı geldi" diye bağırarak Avni yerinden hız - la kalkıp Deve Dilaver'le Tilki Tey - fik'in bulundukları masanın üstüne "Pattadanak" oturmuştur.

Avni'nin oturmasıyla masanından - gesi bozulmuş ve üzerindeki iki bü - yük rakı ile bir kâse cacık devril - miştir.

Devirdiği iki büyük rakı yüzün - den Deve tarafından komaya sokulan Avni, komaya girmeden önce " İşte ben bir oturuşta iki büyük rakıyı böy - le deviririm. Şu anda komaya giriyo - rum. Çıktıktan sonra 5 kaâdımı alı - rım. Şimdilik eyvallah" demiştir.

BEN SENİN GİBİLERİ
CEBİMDEN ÇIKARIRIM!

ÖĞRENCİ GİRGİRLARİ

SEVGİLİSİ KİM?

İlköğretmen Okulu 2. sınıfta idik.. Bir Resim-İş dersinde öğretmenimiz yaptığımız işlerin tamamlanmadığını görünce sinirlendi ve başladı azarlamaya:

-Ancak mecmualarla vakit öldü- rün,artistlerin hayatını öğrenin.Şimdi Türkân Şoray'ın sevgilisi kim desem bilirsiniz.

O sırada elindeki işi bitirmeye uğ- raşan Murtala dalgınlıkla:

-Rüç.... diye atılırken kendine geldi,ama sınıfı da kahkahaya boğdu.

ADANA İLKÖĞRETMEN OKULU ŞENEL GÜVEN

YETER ARTIK HOCAMI..

Oldum olası Edebiyatım zayıftır. Hocamız 50 yaşlarında Zampara Ve- dat'tı.

Adamın,can sıkıntısından mı,bu- naklığından mı,yazılı okuma diye bir adeti yoktur. Sadece sene başındaki ilk yazılıyı lütfedip okur, diğerle- rine bakmazdı bile...

Zira tek yazılı ona fazlasıyla ye- tiyordu.İlk yazılı 3 mü? Sene sonu- na kadar yazılılar 3-3 gider.

Benim de ilk yazılım 2 idi.Kâğı- da 9-10'luk yazıyorum,2 geliyor.Ar- tık çıldıracağım.

Yine bir gün,çok çalıştım.Zam- pikden,tahtaya kalkmam için ricada bulundum.

Beni sözlüye kaldırdıktan sonra, bütün sorulara eksiksiz cevap ver- dim.

Kendi kendime ilk defa iyi not almanın sevinci içerisinde Zampara' ya sordum.

Hocam kaç aldım?

Aferin evlâdım,bugün çalışmış- sın,otur 3.

ANKARA YÜKSELİŞ LİSESİ'NDEN

MUSTAFA TARIM

GİRGİR'lı dırdırlar

Bursa Lisesi'nden Haluk mek- tupları okumayı bırakıp,arka cebin- den çıkardığı mızıkayı çalmaya baş- ladı.O kadar berbat çalışıyordu ki di- ğer gırgırcıların yüzü biber turşu- suna döndü.Nihayet Aydın Lisesi'n- den İrfan Küçükkel dayanamayıp:

-Yeter lan,yeter be..Olmayan müzik zevkimin içine ettin,dedi..

Haluk kafasını kaşdı.

-Kızma be İrfan'cım dedi.Evde ne zaman mızıkaya çalsamsusmam i- çin anam elli kaat verirdi,Hanısus- mam için sizler...

★★★

Okunan ilk yirmüç mektuptaki gırgırlar ya çok duyulmuş veya ön- celeri bizim sütunlarda çıkmış eins- tendi.Elazığ Atatürk Lisesi'nden Hı- dır Göktepe dayanamadı.

-Hiç mi hiç gülemedik,dedi. Bi fıkra annatayım da sizler gülün. Ve anlatmaya başladı.Adamın biri ke- çisini tasmaından çekip evine gö- türüyormuş.Hoşlanmadığı bir tanı- dığı karşısına çıkmış.

-Bu eşekle nereye gidiyorsun bö- öle..

Adam:

-Hoppala demiş,yahu o eşek di- il ki,keçi o keçi.ötekisi dudak bük- müş.

-Kardeşim ben keçi ile konu- şuyorum,sana ne oluyor.."demiş..

★★★

Kahraman Maraş Lisesi'nden Sa- dık Gümölcineli Kabataş Lisesi'n- den Ekrem Torul'a baktı.

-Lan Ekrem bil bakalım, dedi balıklar niçin konuşamazlar

Ekrem "Dittir lan manyak" dedi.

-Senin kafanısuşa soksam sen konuşabilir misin?

★★★

Yanımızda Kadıköy Osman Ga- zi ilkokulu'na giden bir küçük kar-deşimiz vardı.Hakan..İzmir Na- mık Kemal Lisesi'nden Burhan İ- pek onu yanına çekti.

-Söyle lan bizdik,dedi,Bir ay kaç gündür.

-Otuz veya otuzbir.

-Dünyanın kaçta kaçı sudur.

-Dörtte üçü sudur.

-O halde ben kaç yaşıdayım.

-24

-Aaa nerden bildin lan.

-Babam abime"Sen yarı deli- sin"derdi.Abim 12 yaşında... Ama siz tam delisiniz be abicim.Anı- yacağın 24 yaşıdasın.

VE İŞTE ÇUVALLA PARA KAZANANLAR

ENAYİ İSMET

T.B.

AHMET ERTURK

HALİL ESEN

GÜRHAN ARGAT

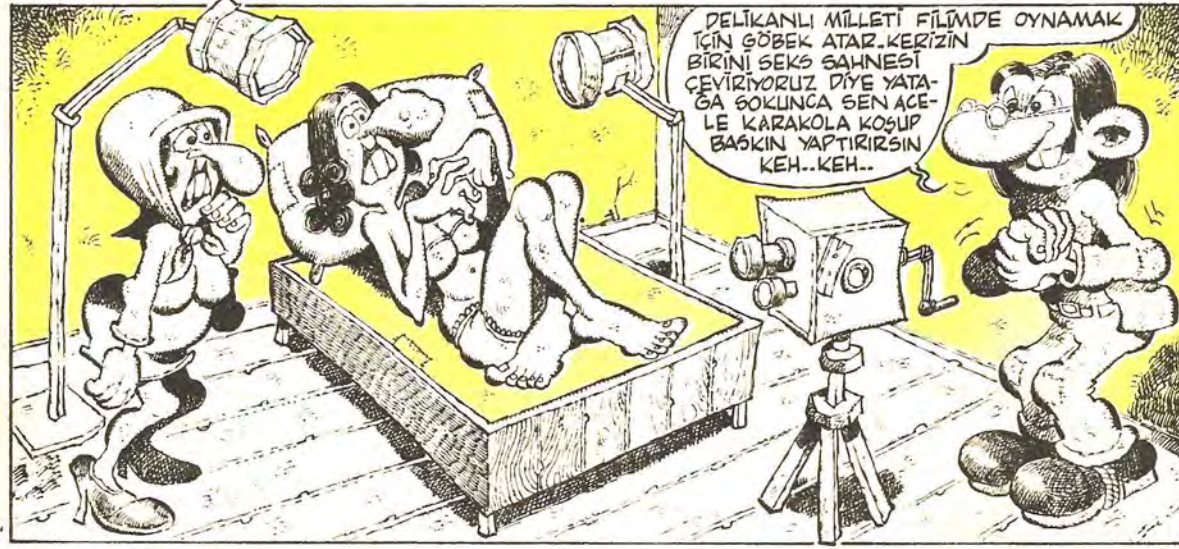
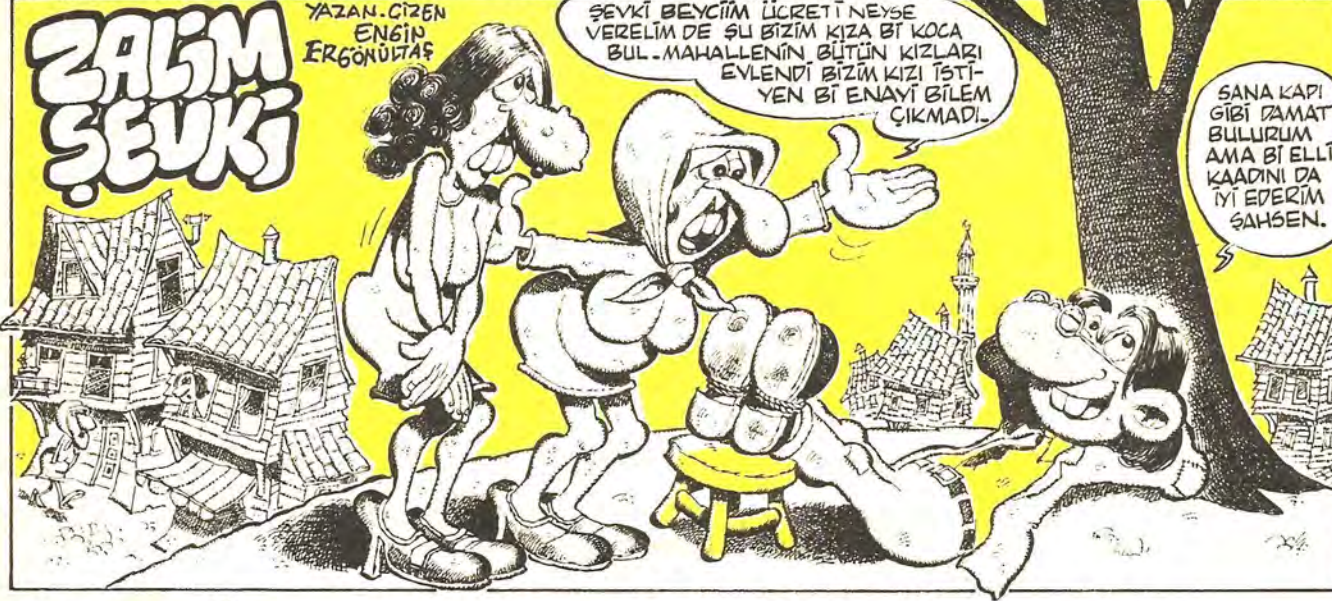
NAFİZ

MUSTAFA TARIM

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı - koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

Don Camillo^{ve} HAYIRSIZ OĞUL

Yazan:
Giovanni GUARESCHI
Çizen
MİM UYKUSUZ

BAŞ MELEK
GABRIEL BU...
TAM ON ÜÇÜNCÜ
ASIRDAN KALMA...

ONÜÇÜNCÜ YÜZYILDAN KALMA MELEK

İhtiyar Bassini ölüp de vasi - yetnamesi açılınca şöyle yazılmış olduğunu gördüler: "Bütün malımı mülkümü, çan kulesinin tepesinde - ki meleğin altınla kaplanmasına harcanmak üzere, bölgemizin pa - pazı Don Camillo'ya bırakıyorum. Böylece, cennetten onu pırıl pırıl görüp doğduğum yeri bulabilirim." Melek çan kulesinin tepesindeydi, aşağıdan pek büyük görünmüyordu. Ama iskele kurup bakma - ya çıktıklarında hemen hemen bir adam boyunda olduğunu, kaplanma - sı için de epeyce altın gerekeceğini anladılar. Heykeli yakından in - celemek için şehirden gelen uzman birkaç dakika sonra heyecan için - de aşağıya indi. Don Camillo'ya:

-Dövme bakırdan yapılmış Ba - melek Gabriel bu! - dedi-. Nefis bir şey, tam on üçüncü yüzyıldan kal - ma.

Don Camillo adama bakıp başı - mı salladı:

-Ne kilise üç yüzyıllıktan eski - dir, ne de kule.

Uzman bunun önemi olmadığını da direndi:

-Kırk yıldır bu işin içindeyim. Kapladığım heykellerin sayısını bile hatırlamıyorum. Eğer bu melek de on üçüncü yüzyıldan kalma de - ğilse, işinizi bedava yaparım.

Don Camillo ayaklarının sim - siki yere basmasını yeğ tutan bir adamdı, ama merakı onu uzmanla birlikte kulenin tepesine tırmanıp

BU ŞEHİR EŞKİYALA - ZINA GÜNLERİNİ GÖSTERİRİM BEN...

meleğe yakından bakmaya sürük - ledi. Orada, şaşkınlıktan ağzı bir karış açık kalakaldı; melek ger - çekten çok güzeldi. Böyle bir sanat eserinin nasıl olup da mütevazı bir taşra kilisesinin kulesine geldiği - ne akıl erdiremediğinden aşağıya indiğinde o da heyecanlanmıştı. Ki - lise arşivini altüst ettiyse de her - hangi bir bilgi bulamadı... Ertesi gün uzman, şehirden iki beyle dön - dü. Birlikte kulenin tepesine çıktı - lar. Onlar da uzmanın fikrini doğ - ruluyordu, heykel hiç şüphesiz on üçüncü yüzyıldan kalmaydı. Bu a - damlar güzel sanatlar profesörü, iki önemli kişiydiler. Don Camillo onlara teşekkür edecek kelime bu - lamadı.

-Harika bir şey! - diye bağırı - yordu -. Bu küçük, fakir kilisenin

kulesinde on üçüncü yüzyıldan kal - ma bir melek! Ne şereftir köyü - müz için.

Öğleden sonra bir fotoğraf - çı gelerek heykelin mümkün olan her açıdan fotoğraflarını çekti. Er - tesi sabah bir şehir gazetesinde de üç fotoğrafla bir yazı yayınlandı. "Milif kültürün bir kalıtı olan böy - le bir hazinenin dört bir yönden e - sen rüzgârlara açık bırakılma - sı bir cinayettir, kapalı bir yerde saklanması gerekir" deniliyordu. Don Camillo bunu okuyunca kulak - ları kıpkırmızı kesildi... İskelele - ri sağlamlaştırmakta olan maran - gozlara:

-Bu şehir eşkıyaları meleğimi zi - elimizden alacaklarını sanıyor - larsa akıllarını başlarına topla - sınlar... - dedi.

BURADA YİYECEĞİNİZ TEKME
MİLÂNOLUNUNKİNDEN
FARKLI DEĞİL!

-Elbette - dedi - marangozlar - bizimdir o, hiç kimsenin elini sür - meye hakkı yok.

Sonraları, aralarında piskopo - sun temsilcileri de bulunan önemli bazı kişiler çıktı sahneye. Meleğe bakıp da aşağıya inince onu hava - nın etkileri altında bırakmanın çok yazık olacağını söylediler Don Ca - millo'ya.

Don Camillo barut gibiydi:

-Bir yağmurluk alırım ona... - dedi.

Bunun mantıksız bir laf olduğu itirazlarını da, yabana atılmayacak bir mantıkla cevapladı:

-Dünyanın her yanında, mey - janlardaki heykeller, yıpratıcı et - kilerin altında yüzyıllardır dîmdik duruyor da onları bir çatı altına koymak hiç kimsenin aklından geç -

miyor. Biz heykelimizi niçin bir yere kapayalım? Gidin de, kated - rallerinin üstündeki Madonna'nın parçalanmaya yüz tuttuğunu, aşağı - ya indirip kapalı bir yere koyma - ları gerektiğini söyleyin Milanolu - lara. Böyle bir öğütlemeye karşı - lık onlardan mükemmel bir tekme yiyeceğinizi bilmez gibi konuşma - yın.

Önemli konuklardan biri:

-Milano Madonnası'nın durumu çok farklı - dedi.

-Ama burada yiyeceğiniz tek - me Milanolununkinden hiç de fark - lı değildir! - cevabını yaptırdı Don Camillo.

Kilise alanına dolarak çevre - sini kuşatan köylüler bu son cüm - leye, "Elbette ya!" diye bir nokta koyduklarından hiç kimsede sözü

MELEK TAŞINMAYA
GELMEZ.. ALETLERİNİZİ
GETİRİP BURADA
YAPIN!

gereğinden çok uzatacak hal kal - madı.

Şehir gazetesi, bir süre sonra saldırıya geçti. On üçüncü yüzyıl - dan kalma güzel bir meleği vadi - deki bir köy kilisesinin kulesinde bırakmak bir cinayetti. Meleği a - lıp götürmeyi, hiç kimsenin istedi - ği yoktu. Ancak, daha kolay erişile - bilir bir yerde bulursa, köylüler turistlerden iyi bir gelir elde e - derlerdi. Hangi sanatsever, alanın ortasına dikilip de kulenin tepesin - deki bir heykele, ağzını açıp bak - mak için bu kadar uzun bir yolcu - luğu göze alabilirdi ki? Meleği ki - lisenin içine indirip bir kalıbını çıkartırlar, altın kaplatacakla - rı bir kopyasını yaptırarak, eski yerine koyabilirdi.

Köy halkı, bu yazıyı okuduktan

sonra, gazeteyi pek de haksız bul - madıklarını mırıldanmaya başladı. Başta Belediye Başkanı Peppone olmak üzere, köyün komünistleri de "Ortaçağ'da doğmuş olması gere - ken belli bir gerici" yi dillerine dolamak fırsatını kolay kolay ka - çırmazlardı. Melek, kulenin tepe - sinde kaldıkça hiç kimse güzelliğ - nin zevkine varamazdı. Aşağıda ki - lisenin içinde rahatça görülebilirdi. Hem, yerine bir başka melek konduktan sonra, kilisenin ne kaybı olabilirdi ki? Cemaatten ileri ge - lenler konuyu Don Camillo'yla tartıştı. O da sonunda yanıltıcı o - labileceğini itiraf etti. Heykel aşağı - ya indirilince bütün köy alana toplandı. Herkes, ona bakıp dokun -

DEVAMI KALDIRA

mak istediğinden günlerce orada bırakılması gerekti. Heykelin mucizevi gücü hakkında bir söylenti yayıldığı için, kilometrelerce uzaktan gelenler oldu. Kalıp çıkar- ma zamanı gelip çatinca Don Camillo diretti:

-Melek taşınmaya gelmez. A- letlerinizi getirin de burada yapın. İhtiyar Bassini'nin mirası he- saplanınca, bir düzine meleği bile kaplamaya yetecek kadar para bı- rakmış olduğu anlaşıldı. Böylece bronz kopyaya harcanacak para bol bol bulunuyordu. Nihayet büsbütün altınla kaplanmış kopya da şehir- den çıkageldi. Herkes onun bir şa- haser olduğunda sözbirliği ediyor- du. Ölçülerini santim santim kar- şılaştırdı, tıpya tıpya aynı olduk- ları görüldü.

-Eğer aslı da altınla kaplan- sa hiç kimse onları birbirinden a- yırtedemez-diıyorlardı.

Yine de Don Camillo'nun vic- danı rahat değildi. İhtiyar Bassini

nin vasiyetini kelimesi kelimesi- ne gerçekleştirmeyi başaramamış- tı.

-Aslını da altınla kaplatacağım dedi-, bol bol para var.

Şehirli araya girip asıl hey- kelde hiç bir değişiklik yapılma- ması gerektiğini söyleyip birtakım kanıtlar ileri sürdüler ama, Don Camillo'nun kendine özgü fikirleri vardı.

-Bu bir sanat meselesi değil ki...-diye dayattı-, Bassini, bana parayı, kulenin üstündeki heykelin kaplanması amacını özellikle be- lirterek bıraktı. Sözü ettiği hey- kelde budur işte. Bunu kaplatmaz- sam, güvenine ihanet etmiş olu- rum.

Yeni melek kulenin tepesine çıkarıldı. Uzmanlar eskisini kap- lamaya girişti. Sonra onu kapiya yakın bir hücreye yerleştirdiler. Yeni giysileri içindeki pırıl pırıl melekten, hiç kimse gözlerini a- yıramıyordu.

Heykellerin açılış töreninden önceki gece Don Camillo'yu uyku tutmadı. Sonunda asıl meleğe bir göz atmak için kiliseye geçti.

-On üçüncü yüzyıl...-dedi ken- di kendine-. Bu küçük kilise, ta- ş çatlasa üç yüz yıllık! Oysa bu ku- le yapılmadan dört yüz yıl önce bile sen vardın. Nasıl oldu da ora- ya çıktın?

Don Camillo, Başmelek Gabri- el'in büyük kanatlarına dikti göz- lerini, kocaman ellerini terleyen yüzünde dolaştırdı. Bunun gibi ağır bakırdan bir melek kulenin tepesi- ne nasıl uçabilmişti? Şimdi de ka- palı bir hücrede, camlı bir kapıyla korunuyordu. Don Camillo, elinde olmayarak cebinden çıkardığı bir anahtarla kapıyı açtı. Bir kulenin tepesinde yaşamış olan bir melek, kutu içinde nasıl kapalı kalabilir- di? Muhakkak havasızlıktan boğu- luyordu. Don Camillo, ihtiyar Bas- sini'nin vasiyetini kelimesi keli- mesine hatırladı: "Bütün malımı,

mülkümü, çan kulesinin tepesinde- ki meleğin altında kaplanmasına harcanmak üzere, bölgemizin pa- pazı Don Camillo'ya bırakıyorum. Böylece, cennetten onu pırıl pırıl görüp doğduğum yeri bulabilirim".

-Artık meleğini göremiyor - diye düşündü Don Camillo-. Onun yerine sahte bir melek görüyor. İsteddiği bu değildi ki...

Don Camillo çok üzgündü, bu üzüntüyle gidip mihrabın büyük ha- çındaki İsa'nın önünde diz çöktü.

-Efendimiz-dedi-, ihtiyar Bas- sini'yi niçin aldatım? O şehir eş- kıyalarına nasıl oldu da boyun eğ- dim?

Hazreti İsa cevap vermedi. Don Camillo da, ne yapsın, mele- ğin yanına döndü.

-Üç yüz yıldır bu vadiyi, in- sanlarını seyrediyordun. Belki de yedi yüz yıldır. Kim bilir?... Çünkü bu kilise çok daha eski bir kilise- nin yıkıntıları üstüne yapılmış ola- bilir. Kıtıktan, salgın hastalıklar -

dan, savaştan korudun bizi. Kimbi- lar kaç fırtınaya, yıldırıma göğüs gerdin? Üç yüz, belki de yedi yüz yıldır ölenlerin cennete yükselen ruhlarına köyün son selâmını sen iletiyordun. Çanların insanoğlu- nu sevindiren veya kederlendiren sesiyle titreşirdi kanatların. Evet, yüzlerce yıllık sevinç, keder senin kanatlarında. Şimdiyse gökyüzünü, güneşi bir daha hiç göremeyeceğin bir altın kafese kapatıldın. Sendi- kalaşmış dökümhane işçilerinin küfürlerinden başka hiç bir anısı olmayan kalp bir şehir meleği ta- rafından gasbedildi yerin. Sana, bi- lilmeyen bir on üçüncü asır sanat- çısı, imanından ilham alan çekiciy- le, şekil vermiş; yerini gasbeden ise kutsallıkla ilgisi olmayan, ca- navar gibi bir makineden çıktı. Bu katı yürekli, makine işi yaratık na- sıl koruyabilir bizi? Umurunda mı onun bu memleket, bu insanlar?

Don Camillo kiliseden çıkıp karanlığa dalarken saat gecenin on

biriydi; köy, sessizliğe, ırmağın sisine bürünmüş yatıyordu.

Peppone çalınan kapıyı açar- ken hiç de keyifli değildi. Don Ca- millo:

-Sana ihtiyacım var-dedi.-Ce- ketini giy de, arkamdan gel.

Kiliseye girince, papaz mahpus meleği gösterdi.

-O senin ananı, babanı, daha ön- ce de onların ana-babalarını ko- rudu. Oğlunu da gözetip esirgeme- li. Yani eski yerine dönmesi gere- kiyor.

-Aklını mı kaçırdın sen?- diye sordu Peppone.

-Evet-dedi Don Camillo.-Ama tek başıma yapamam bunu.. Senin gibi bir kaçığın yardımına ihtiya- cım var.

İskeleler, hâfâ kulenin çevre- sinde duruyordu. Don Camillo, cüp- pesini pantolonunun içine sokup tir- manmaya başladı. Peppone de e- linde bir iple bir makara, onu izli- yordu. Çılgınlıkları onlara bir dü-

zine insanın gücünü vermişti. İpi ilmek yapıp meleğe geçirdiler, ka- idesinden ayırıp yere indirdiler.. Kilisenin içine taşıldılar. Asıl me- leği hücreden çıkarıp yerine sah- tesini koydular.

Sahte meleği kulenin tepesine çıkarmak için beş kişi çalışmıştı. Ama şimdi ikisi, yalnız başlarına beceremeliydiler bu işi. Sisten ve terden sıırıslıklam oldular, ipten el- leri kanıyordu.

Sabahın saat beşi olmuştu. Pa- pazın evinde bir ateş yaktilar. Ken- dilerine gelebilmek için iki-üç şi- şe şarabı devirdiler. Ondan sonra içlerini bir korku sarmaya başla- dı. Pencereye yaklaşıp etrafı kola- çan ettiler. Melek orada, yakınla- rında, kulenin tepesindeydi. Peppo- ne:

-İmkânsız bir şey...-dedi.

Sonra birden öfkelenip Don Ca- millo'ya döndü:

-Niçin beni tongaya bastırdın? Ne halt ettim ben?

-Hiç de halt etmek denemez bu- na. Zaten dünyada bize karşı çalı- şan, başı boş, sahte melekler oka- dar çok ki. Bizi koruyacak gerçek meleklerle ihtiyacımız var.

Peppone dudak büktü:

-Budalaca din propagandası.

Sonra, allahaısmarladık bile de- meden çekip gitti.

Evinin önündeki bir şey, onu geri döndürüp gökyüzüne baktırdı. Günün ilk ışıklarıyla parıldayan heykel karşısındaydı. Onu selâm- lamak için kasketini çıkarıp şîşi- nerek mırıldandı:

-Merhaba yoldaş!

O sırada Don Camillo mihrap- takı çarmıha gerili İsa'nın önünde diz çöküyordu.

-Efendimiz, bu işi nasıl yapt- ığınızı bilmiyorum'-dedi.

Hazreti İsa karşılık vermedi, ama nasıl yaptıklarını çok iyi bil- diği için gülümsüyordu.

haftaya: YENİ MACERA

ACIŞ NUTKU

AZİZ NESİN

Trenin penceresinden parmağını uzattı, taa uzakta, dumanlı bir morluğa bürünmüş, geniş olanın bitiminde, gölgesi gökyüzüne vurmuş bir fabrika bacası gösterdi. Uzaktan bakınca bacası olduğu belli belirsizdi. Kullanıla kullanıla serçe parmağı kadar kalmış dikine bir kurşun kalem gibi duruyordu.

Trenin penceresinden parmağıyla bu kahrtaşı gösteren adam,

-Bu fabrikanın açılış nutkunu ben söylemişim, dedi.

Kompartımandaki yol arkadaşlarından birisi,

-Orası fabrika mı? diye sordu.

-Fabrika ya..

-Ne fabrikası?

-Valla ne fabrikası olduğunu ben de bilmiyorum.

-Hem açılış nutkunu verdiniz, hem de ne fabrikası olduğunu bilmiyorsunuz?

Başka bir yolcu, o adamın yerine,

-Belki unutmuştur, dedi.

Nutuk vermiş olan adam,

-Yoo, unutmadım, o zaman da bilmiyordum dedi.

-Peki, çalışmıyor mu?

-Şimdi belki çalışıyordur. Ama açılış töreninde ben nutuk verdiğim zaman çalıştıramadılar.

Yolculardan biri,

-Siz fabrikanın müdürü müydünüz? diye sordu.

Adam,

-Yo... dedi, hiç bir şeyi değildim.

-Öyleyse resmi bir sıfatınız vardı.

-Yok canım, hiç bir şeyim yoktu.

-Ama da iş... Peki, ne münasebetle bildiğiniz bir fabrikanın açılış nutkunu siz veriyorsunuz?

-Tamamıyla bir tesadüf. Ben, çocukluğumdan beri çok iyi konuşurum. Ölmek gibi olmasın, hitabetim gayetle kuvvetlidir. Böyle oturduğum yerde pek iyi konuşmam daber topluluk önüne çıktım mı, Allah tarafından bana bir hitabet kudreti gelir. Bu da bir Allah vergisi... Kalabalığın önüne çıktım da bir söze başladım mıydı, artık beni tutma. Bana bir zihin açıklığı gelir birader, gürültü gürültü saatlerce konuşurum. Bu da ayrı bir kabiliyet işi beyim. Hitabet ne demek? Bir kere ağzını açıp da söze başladın mı, hiç ağzını kapamayacaksın, arıza yapmadan, tıkrık tıkrık konuşacaksın. Amma ne konuşacaksın? Ne olursa Lafın sonu, başını tutmuş tutmamış, orası ni boş ver. Bütün zorluk bir kere söze başlana kadar. Baktın ki başladığın cümle, özne, nesil, fiilini, fiili de öznesini tutmuyor, sakın teklemeye, o zaman cümleyle uzatır da uzatırsın, dinleyenler de özneyi, fiili şaşırır, içinden çıkamaz. Sonunda, dinleyenler de "Adam besbel-

li büyük laf etti" diye alkışlamak zorunda kalır.

Ben öyle nutuklar çekmişimdir birader, nutuktan sonra herkes gelip beni tebrik etmiştir. Kimi alnımdan, kimi gözümde, kimi elimden öpmüştür. Sonra kendi kendime, "Yahu ben neler anlattım?" diye sormuşumdur da, şaşmışımdır. Ne anlattığımı bilmem birader. Ne ben bilirim, ne dinleyen bilir. Bir nutkun iyisi de şöyle anlaşılır; nutuk çekene "Neler anlattın?" diye soracaksın, nutku dinleyenlere de "Neler dinledin?" diye soracaksın. Nutku çeken ne anlattığını, dinleyenler de ne dinlediklerini bilmezler. "Velakin adam çok esaslı konuştu" derlerse, işte o nutuk, birinci sınıf nutuktur.

Ben okuldayken çok tembel bir öğrenciydim. Hele matematik geometri filan dedin mi, ben yokum. Ama hiç bir sene de sınıfta kalmadım. Hep bu hitabet kudretim sayesinde. Ders yılı sonu geldi mi, hocanın son dersinde ayağa kalkarım.

-Efendim, müsaade buyurursanız, sınıfımız namına bir maruzatta bulunacağım, derim.

Hoca bir kere, yanılıp da,

-Nedir, söyle... dedi mi, yandı.

Ben hemen başladım:

-Sene sonu münasebetiyle, yüksek müsadelerinizi, arkadaşlarımızın hissiyatına tercüman olacağım efendim... der demez de, hocanın şaşkınlığı geçmeden ağzımı açarım:

-Efendim!.. Bize bütün bir sene içinde ilmin nurlu yollarında, ışıklar tutaraak, bizli aydınlık ve feyizli...

Artık ağzıma ne gelirse, aklıma ne gelirse söylerim. Bütün marifet, tutukluk yapmayacak. Dinleyen "Yahu, bu da ne diyor?.." demesine fırsat vermeden, ha babam konuşacak.

Ben konuşurken hoca önce bir şaşırır, sonra dalar gider, daha sonra yüzünün çizgileri aşağı doğru sarkar, yumuşar, derken gözleri dalar, çenesi, elleri titremeye, burnunu çekmeye başlar. Ben durmadan konuşurum. Ama, ne konuşma!.. Bu sözler karşısında, taş olsa dayanamaz, ağlar. Hoca, önce burnunu birkaç kere siler, gırtlak düğümü iner çıkar, ondan sonra dayanamaz, gözlerinden şırıltır, şırıltır yaşlar akar. Ben söylerim, o ağlar. Arada bir hocanın suratına bakarım, adam bayılacak gibi oldu mu, ben susarım. Bu sefer o, bize bir şeyler söylemek ister. Çoğu öğretmen söyleyemez burnunu çeke çeke, içini çeke çeke elinde mendil, ağlaya ağlaya,

-Yavrularım, teessürüm, heyecanım, hislerimi ifade etmemeye mani oluyor, der, sınıftan kaçar.

Biz arkadaşan kahkahayı basarız.

Sıfırcı Sadri adında bir kimyacı vardı. O kullarda nam salmış, "On numara Cenâb'ı Allah'ın, dokuz numara benim, sekiz numara da en çalışkan öğrencimin" demiş ama, şimdi ye kadar hiç bir öğrencisine de sekiz vermemiş. Adam bizim sınıfa geldi, ders yılı sonunda ben buna bir nutuk çektim, az kalsın Sıfırcı Sadri kalbden gidiyordu. Çocuklar kollarına girip zor çıkardılar, öğretmenler odasına götürdüler.

Doktor gelip,

-Ne oldu Sadri Bey?- demiş.

Sıfırcı Sadri ağlamaktan konuşamıyor. Öbür hocalar, benim nutuk çektiğimi hemen anlamışlar. Birader, ben o ünlü Sıfırcı Sadri'den on numara aldım. İmtihan odasına girince, adam beni görür görmez ağlamaya başladı.

-Götürün bunu, çıkarın bunu! dedi.

On numarayı da vermiş. Aradan yıllar geçti. Sıfırcı Sadri çoktan emekliye ayrıldı. Şimdi adam beni ne zaman, nerde göre, göz yaşlarını tutamaz, daha uzaktan beni görünce ağlamaya başlar.

Bu öğretmen milletin asık suratına bakmamalı. En asık suratlısı, en yumuşak kalpli olur. İşte ben okulu bu nutuklar sayesinde bitirdim. Sonra memur olup, taşraya gittim. Ana dolu'yu karış karış gezdim. Doğrusu memurluk hayatımda da hiç çalışmadım. Ama amirlerimden çok iyi siciller aldım, hep ikişer derece birden terfi ettim. Bütün bunlar, hitabet kudretim sayesinde oldu. Azizim haftada bir iki toplantı olur. Ya bir amir aramızdan ayrılır, veda ziyafeti verilir. Haftada ayda, bu iş mutlaka olur. Bir amir geldi de rakı sofrasına oturdu mu, daha kimse içkiye başlamadan, ben kadehi elime alıp, ayağa fırlarım, bir hoş geldin nutku çekerim. Ondan sonra tamam. Bir de giderken veda nutku çekerim.

-Muhterem arkadaşlar, bugün hayatımızın en kederli ve eeen ıstıraplı bir anını yaşamakta bulunduğumuzu, çünkü aramızdan ayrılan muhterem.

Sofradakilerin hepsini ağlatırım... Ziya-

fet lokantadaysa garsonlar aşçıları bile ağlar. İşte benim hayatım böyle geçti birader.

Bundan dört yıl kadar önce yıllık iznimi almıştım. Benim bir çocukluk arkadaşım vardır. Adı Hami. İznimi geçirmek için İstanbul'a gidiyorum, otobüste bu Hami'yi gördüm. Sarıdık, kucaklaştık. Yıllardır birbirimizi görmemişiz. Benim vaktiyle hocaları, sonra amirleri nutuk çekerek nasıl ağlattığımı filan andık. Hami.

-İlle bu gece bizde kal, yarın da bizim fabrikanın açılış töreni var, diye tutturdu.

Ben de, peki demiş bulundum. Demin gösterdiğim yerde otobüsten indik. Gece, Hami'nin evinde kaldım. Ertesi gün fabrikaya gittik. Bir hazırlık ki, hiç sormayın. Meydan, hayvan pazarına dönmüş.

-Bu hayvanlar ne olacak? dedim.

Hami,

-Kurbanlık... dedi.

Koçları yıkamışlar, kınalamışlar, boynuzlarını yaldızlayıp sıraya koymuşlar... Kurbanlık sığırlar, develer, mandalar ortalığı doldurmuş. Açılış yapıp da fabrika herkesin gözü önünde işlemeye başlayınca hayvanları kurban edecekler. Kurdelalar hazırlanmış... İstasyonda ayrı, kasabada ayrı ziyafet sofraları kurulmuş. Her şey iyi, yolunda. Daha sabahdan ahalî gelmeye başladı. Fabrika, bir ovanın ortasında. Koca ovalınsan oldu. Öyleye doğru da sıra sıra otomobiller sökün etti. Herşey tamam. Derken bizim Hami, kürsüye çıktı. Bece-riksiz oğlan, konuşmasını da bilmez, birkaç kemkünden sonra,

-Şimdi Sayın Falan, uğurlu elleriyle fabrikamızı işletmeye açacaklardır, dedi.

Hesaba göre, o dediği adam bir düğmeye, bir kola basacak, yani çalışma işareti verecek fabrika da herkesin gözü önünde paldır küldür çalışacak. O zat, kendisine gösterilen yere çıktı, düğmeye bastı, bir daha, bir daha bastı. O düğmeye basarken, kurbanları da yere yatırıp boğazlarına bıçakları dayadılar.

Düğmeye birkaç kere basıldıktan sonra her halde yanlış basılmış olacak, bir de bizim Hami düğmeye bastı. Bir fısıltı bir konuşma oldu. Suratlar asıldı. Allah Allah.

Derken Hami koşarak yanımıza geldi... Yüzü sapsarı.

-Aman, dedi, elini ayağını öpeyim, ocağına düştüm, ne olursa senden olur.

-Aman kardeşim, benden ne olur. Ben fabrikadan, teknik işlerden anlamam ki.

-Ah kardeşim, ben mahvolurum. Beni ancak kurtarabilirsin.

-Ben seni nasıl kurtarayım Hami?

-Çık şuraya bir nutuk çek. Biz fabrikanın herşeyini yapmışız da volan kayışını takmayı unutmuşuz. Kayış takana kadar, çık şuraya on dakika konuş. Senden başkası yapamaz. Gözünü seveyim. Bir nutuk çek, şu adamları uyut. Biz de o zamana kadar volan kayışını takarız.

Ne yaparsın arkadaş hatırı. Ben çıktım, kürsüye...

-Muhterem davetliler... diye söze başladım ama, ben bu fabrikanın ne fabrikası olduğunu bile bilmiyordum. Evine gece geç vakit geldiğim Hami, bunun ne fabrikası olduğunu söylemişti ama, yol yorgunluğu, uyku sersemliğiyle burasının ne fabrikası olduğunu unutmuşum. Biyandan konuşuyorum, biyandan ne fabrikası olduğunu çıkarmak için fabrikaya bakıyorum, bakıyorum, bişey anladığımı, yok. Otomobil fabrikası mı, şeker fabrikası mı bir bilsem, yirmi dört saat konuşurum... Etrafta gözlerimle Hami'yi arıyorum, yok. Deli olacağım. Bıkere söze da başlamış bulundum.

DEVAMI KARŞIDA

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Kan-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

AVANAK AVNİ

İSVİÇRE KARŞISINDA ÇOK BAŞARILI OYNUYORUZ
SEVİCİLİ SEYİRCİLER... İŞTE CEMİL DALIYOR...

HAYDİ YAVRILMA
CEMİL...

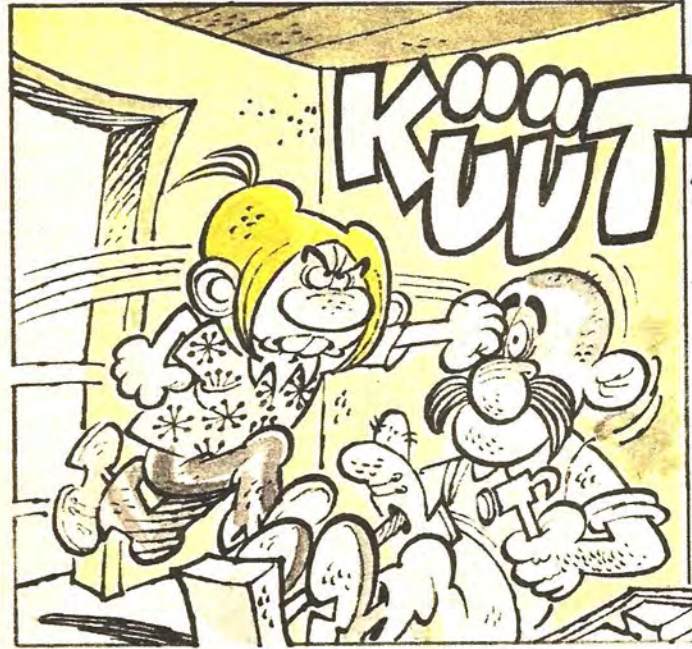
AMAN...ŞİMDİ ZİYA TOPU
KAPTIRDI... İSVİÇRE SAĞ
AÇIĞI KALEMİZE ORTALA
DI...

BIRAKMA HERİFİ
BE ZİYA!

EYVAHH...İSMAİL
TERS BİR VURUŞLA
BİZİM KALEYE GOL
ATTI...

AH İSMAİL AHH!..
YAKTIN BİZİ...

AÇIŞ NUTKU

-Muhterem ve pek muhterem davetlilerimiz.
Hepinizde hoş geldiniz demekle biz, hepimiz
şeref duymaktayız. Çünkü...Siz buraya kadar
zaimet edip gelmekle..Ne desek azdır..Ve..
bu fabrika sizin yüksek huzurlarınızda,biraz-
dan çalışınca göreceksiniz ki...Herşeyden
önce fabrika demek memleketin en birinci...
Masanın üstündeki sürahi'den bir bardağı su
koyarken arkamda duran adama fısıldadım:
-Hami'ye söyleyin,kayış mı takacak ne ta-
kacaksa çabuk taksın.
Adam da bana.
-Kayış takıldı,yine çalışmıyor.Ana milin
başına geçecek halkayı unutmuşlar.Şimdi onu
arıyorlar,dedi.
Ben başladım,fabrika kelimesinin ne demek
olduğunu,bu kelimenin nerden geldiğini anlat-
maya..
Kompartımandaki yolculardan biri,
-Peki,kelimenin anlamını,aslını biliyor mu-
sunuz? diye sordu.
-Yok canım,bildiğim yok...Ben bilmiyo-
rum da sanki dinleyenler biliyorlar mı?
Fabrika kelimesinin nerden geldiğini, bu
kelimenin eski Latince olduğunu,ondan son-
ra da,fabrikanın tarihini,ilk fabrikanın nere-
de yapıldığını anlatmaya başladım.Birara bi-
zim Hami'yi uzaktan gördür gibi oldum... Bana

işaretler "Aman lafı uzat "gibilerden yalvarı-
yor.
-Muhterem davetlilerimiz,şimdi fabrika ça-
lışmaya başladığı zaman göreceksiniz ki, bu
fabrika,başka hiçbir fabrikaya benzemeyip,
dünyadaki emsalleri arasında...en başta ve en
birinci olup...
Saate baktım,konuşmaya başlayalı onbeş,
dakika olmuş.Yine suya davrandım...Arkam-
da durana,
-Yahu ne oldu? dedim,daha takamadılar mı?
-Taktılar ama çalışmıyor,Hami Bey selam

söyledi,nutku biraz uzatsın,dedi,küçük kaza-
nı monte etmeyi unutmuşlar.Şimdi onu koyu-
yorlar.
Yarım saat kadar daha konuştum:
-Bir memleketin en önemli ihtiyacı nedir?
Söyleyin bakalım,nedir?(Dinleyicilerin su-
ratlarına baktım).Tabii hepiniz biliyorsunuz ki
bir memleketin en önemli ihtiyacı fabrikadır.
Neden fabrikadır?Çünkü bir fabrikanın kaza-
nı vardır,Su boruları vardır.Bunlardan bir ta-
nesi olmasa fabrika katıyken çalışmaz.Biz bu
hakikati ifade ettikten sonra...Hepinize bir

kere daha hoş geldiniz deriz.Muhterem davet-
lilerimiz...Şimdi de sizlere mitsaadeniz olu-
rsa bir fabrikanın şeyini anlatacağım.Bir fab-
rika herşeyden önce,nedir?Fabrikadır.Bu bi-
linmedikçe,hiç bir zaman ve asla bir fabri-
ka çalıştırılmaz.Veee...
Bu sırada önüme bir kağıt koydular.Kâğıt-
takı yazıyı okudum.Hami göndermiş. "Aman
kardeşim,nutku biraz daha uzat,fabrikanın ba-
casını ocağın üstüne yapacakken,yanlışlıkla,
müdüriyet odasının penceresine yaptırmışız..
Şimdi yeni baca deliği açıyoruz.Nutku uzat,
yoksa mahvolurum."
Dinleyicilere döndüm:
-Bir telgraf geldi,dedim,fabrikamızın aç-
ılışı münasebetiyle bizi komşu ve dost memle-
ketler tebrik ediyorlar ve şimdiden bizden mal
istiyorlar.
Sürahideki su bitti,güneş indi.Akşam ol-
du.Karanlık bastı.Ben daha hala konuşuyorum
Bir de anlaşıldı ki,fabrikanın meğer her şeyi
tamamış da yalnız,çalıştırmak için makinist
almayı unutmuşlar.Arkamdaki adam,
Aman biraz daha konuşun,makinist arıyor-
lar,dedi.
Ben hemen arkamdaki adamı,iki omuzundan
tuttum,mikrofonun önüne getirdim.
-Muhterem davetlilerimiz,şimdi size fab-
rikamızın uzman mühendisi,fabrikamız hakkın-
da kısa bir açıklamada bulunacak dedim.
Hemen ordan aşağı inip,yitirdim...Doğ-
ru kasabaya.Bir arabaya binip kaçtım.O za-
mandan beri,fabrikanın çalışıp çalışmadığını,
bilmiyorum.Hami'yi de bir daha göremedim...
Yalnız duyduğum geçen yıl, bir heyetin başın-
da Avrupa'ya inceleme gezisine gitmiş...

SON

BARIŞ MELEĞİ KISSINGER

①

②

③

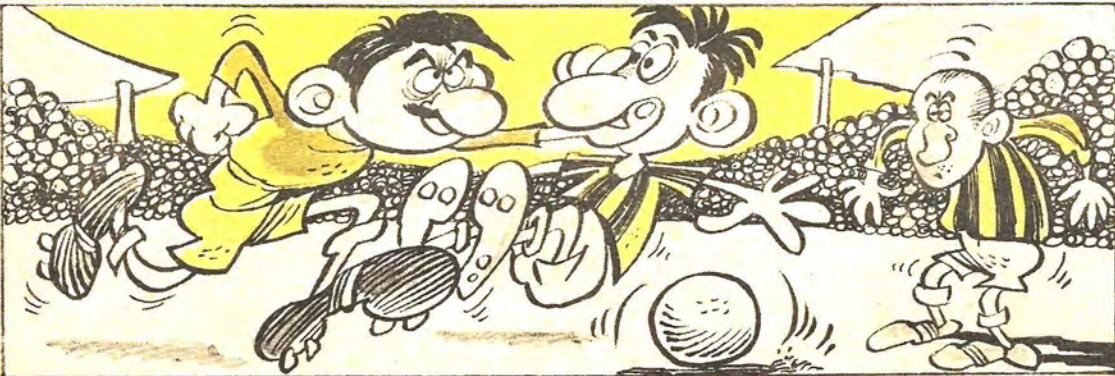
SAYIN İSTANBULLULAR!..... Dolmabahçe'de deniz manzaralı, her tarafa vasıtası olan, tapulu ve parsellenmiş arsaları **GÖRDÜNÜZMÜ ?**

İşte o arsaların tamamını metrekaresi 250 lira olan 100 bin lira peşin para vererek birisinin satın aldım.

Ama geçen pazar aldığım arsayı tekrar görmeye gittiğimde bana sormadan 30-40 bin kişi -nin içeriye girmiş olduğunu gördüm. Ortasında da top oynayan adamlar vardı. "Boşaltın ulan burasını. Bu arsa benim" dedimse de bir de dayak yedim.

Sözde, orası İnönü Stadi'nin top sahası imiş. Bu doğru mu? Doğruysa adamı bulup paralarını geri isteyeceğim. Herif galiba bizi enayi birisine berzetti. Ben yutarmıyım be...

AHMET ARSAALDI SİLİVRİ

SEVGİLİ GİRGİRCİLER

Aşağıda gördüğünüz yazı ve fotoğraflar geçen günkü Günay -dın Gazetesi'nde çıktı. Bu resimleri görünce doğrusu sizlere karşı çok mahcup olduk. Çünkü biz sizleri bir fırtınık neşelen -direbilmek için yıllardır yırtınıp duruyoruz, üç oda dolusu ya -zar ve çizer gırgır bulabilmek için kafa patlatıyoruz. Ama böy -lesine gırgırını şimdiye kadar ne bulabildik, ne de bulabiliriz ..

Bu yüzden gazetede yazı ve resimlerde en küçük bir de ği -şiklik yapmadan aynen yayınıyoruz.

Erbakan'a fiyaka yapayım derken kafasını kırdı!

① Demir çubuğu kafasıyla kırmaya kalkıştı
Spor ve Sergi Saray'ında düzenlenen Millî Gençlik Gece'sinde, Tekvando Millî Takımı sporcularından o -lan 22 yaşındaki Aslan Sağlam, MSP Genel Başkanı Necmettin Erbakan'a karıştırmaya demir çubuğu ka -fasıyla kırmak istedi. Salonda spiker tüm "Dünyada ilk defa kafayla demir kırılacak" diye anons etti.

② Kıramadı ama, yüzünden kanlar akararak halkı selamladı
Genç tekvandocu kafasını alacak lazasıyla demire vurdu ama, demir yerine başı yandı. Alından akan kanlır -mazı kanlar yüzüne doğru inmeye başladı. Aslan Sağlam bundan yılmadı, tekrar vurmak için hamle yaparken salonda bulunan MSP'li Adalet Bakanı İsmail Müftüoğlu "Aman evladım, bırak bu işi... Bu seni demiri kır -dı sayıyoruz. Vazgeç!" dedi. Bunun üzerine gösteriyi yansıtan tekvandocu halkı böyle selamladı.

③ "Sende bu iman gücü varken her şeyi yaparsın evladım"
Gösteriyi dikkatle izleyen MSP Genel Başkanı Necmettin Erbakan "Gel bakalım aslan evladım" diyerek tek -vandocuyla yanına çağırdı, onun elini sıkıp tebrik ettikten sonra "Demiri kıramadın ama zararı yok... Sende bu sağlam yürek ve bu iman gücü varken her şeyi yaparsın. Seninle iftihar ettim" dedi. Tekvandocu Aslan Sağlam MSP Genel Başkanı'na "Sayın başkanım, bırakaydılar vallahi bittahi demiri kırardım" diye cevap verdi.

GİRGİR'İN NOTU

Evet, yukarıda okuduğunuz tekvandocu Aslan Sağlam o demi -ri bal gibi kıracaktı. Çünkü kıracağı demiri önceden demir teste -re ile iyice kesmişti. Ama ineğin biri bu demiri çıkartmadan de -ğiştirince maalesef kafasını yarıdı. İşin aslı bu dur. Gene bizden duymamış olun.